

MÖHKÖ

Ensimmäinen kesäteatteri tänä kesänä oli Möhkön teatteri tuolla itä-rajalla. Ilomantsi ja sen kauniit vaaramaisemat ovat kiehtoneet ihmisiä kauneudellaan kautta aikojen. Sen outoa murretta puhuva ja virsiä itkevä kansa sai aikoinaan erään Eliaksenkin poikkeamaan näille selkosille. Sissosen pirtissä Elias itketti ja muistiin kirjoitti suuren määrän kansan runollista aarteistoa.

Me ei oltu itkettämässä ketään, eikä toki itkua haluttu kuulla eikä nähdä, päin vastoin, nauravia naamoja, omia ja naapurin, niitä me haluttiin nähdä.

Linja-autolla leveesti, niinpä tietenkin, ollaanhan me "kaupunkilaisia". Ja meitähän oli 44 henkeä ja "hovikuski" Hannu, niinpä tietenkin.

Jos joku matkalla erehtyi sanomaan, että ollaan "kesäretkellä" hänet murjotettiin kuoliaaksi, melkein. Kesä kalenterin mukaan piti olla parhaimmillaan 5. heinäkuuta, mutta oliko, hampaiden kalinasta päätellen ei. Sinä päivänä niin kuin koko kevään oli kylmä ja sataa tihutti vettä.

Joensuulaiset ja Möhkön "rumba" kesäteatteri

Ennusteiden mukaan, koska tämä oli ensi-ilta, piti esityksen olla hyvä kertomus Suomen jälleenrakentamisen ajalta. Aikaisempina kesinä olimme tottuneet kyseisessä teatterissa näkemään sota-ajasta kertovia esityksiä. Näytelmä alkoi muistutuksella sodan jättämällä vammalla, jota invalidi kantaa koko elämänsä. Itse kukin tunsu samaistusta näytelmään, olimmehan sodan-ajan ja suuren ikäluokan ihmisiä.

Sodan jälkeen länsimainen "sivistys" alkoi voimalla levitä tänne Suomeenkin ja me nuorethan olimme tietenkin innokkaana vastaanottamassa tätä ihmeellistä vapaata mitään rajoittamatonta aatetta, jota sivistykseksi sanottiin.

Näytelmässä kuvattiin, kuinka raskaasti vanheneva, ahkera, raihmainen, kaiken raivannut ja rakentanut väki otti, kun nuoret lähtivät leveämmän leivän perään maailmalle.

Maanviljelys oli leivänantaja vanhemmalle väelle, joka halusi jättää rakennetun tilan nuoremmille. Nuoret näkivät "kauemmas" ja tekivät omat päätöksensä, heidän tulevaisuutensa oli koulutuksessa ja kevyemmissä ammateissa.

Nyt meidän on helppo olla jälkiviisaita ja todeta, nuoret näkivät oikein, mutta se juuriltaan pois repiminen, sen katsominen näytelmässä teki vaikutuksen. Näytelmä jätti haikean mielialan, aiheensa puolesta, kuin myös sen takia, että tämä oli sarjansa viimeinen, tästä aiheesta. Möhkönteatterilta on opittu odottamaan, hyviä sisältörikkaita esityksiä, entäs nyt?

Teatterimatkalta palattiin auringon paisteessa ja suunniteltiin uusia matkoja, joita Joensuun yhdistys tarjoaa ehkä liikaakin. Toiminnassa niin kuin matkoissakin, pyritään tarjoamaan "laidasta laitaan".

Seuraavaa matkaa ja tapahtumaa odotellessa.

Lämmintä kesää / Taisto / 2017